

COLLECTOR'S ITEM

Postzegels? Voetbalplaatjes? Nee, de collecties van deze verzamelaars zijn veel specialer. En ze hebben vooral véél.

DOOR GOELE TIELENS. FOTO'S: DUNCAN DE FEY.

Sofie Albrecht (46) verzamelt **miniatuurparfums** en alles wat met parfum te maken heeft

Mijn fascinatie voor parfum is er altijd geweest. Als kind glipte ik bij mijn oma in de badkamer om aan haar parfumsflessen te ruiken. Die liefde voor geuren is altijd gebleven. Ik startte met het verzamelen van miniatures, waar ik er nu zo'n 1.500 van heb. Later breidde mijn collectie uit met verdwenen geuren, advertenties van parfum, grote flessen... De miniatuurtjes staan in een ingemaakte kast, waarvoor ik meer dan een jaar heb moeten onderhandelen met mijn man. Hij vreesde dat ik een parfummuseum van ons huis ging maken. Nu is hij er zelf trots op. Ook bezoek reageert heel enthousiast op onze parfummuur. Al moet ik eerlijk toegeven dat de kast ondertussen overvol zit, en er komen nog steeds regelmatig nieuwe geurtjes bij. Ik vind het heerlijk om op een rommelmarkt of via internet een exclusief miniatuurtje te vinden. Al beperk ik mezelf ook wat: ik geef maximaal driehonderd euro uit aan een fles parfum. Dat klinkt misschien veel, maar geloof me: er zijn veel duurdere op de markt. Hoeveel mijn parfumverzameling waard is of mij tot nog toe gekost heeft, weet ik helemaal niet. Ik zeg vaak al lachend dat het een investering is, mijn pensioenfonds. Verkopen zie ik mezelf niet snel doen, al draait mijn verzameling helemaal niet om aantallen, wel om de beleving. Als ik een zintuig moest missen, zou ik liever blind zijn dan niet meer

'Ik zeg vaak lachend dat mijn verzameling mijn pensioenfonds is'

kunnen ruiken. Een geur roept zoveel emoties bij me op. Mijn parfum is vaak afhankelijk van mijn humeur, en bepaalde geuren roepen herinneringen bij me op: ze doen me denken aan het moment dat ik mijn man leerde kennen of wanneer ik kinderen kreeg... Als ik een geur ruik, denk ik er meteen aan terug. Een favoriet kiezen is moeilijk, al houd ik van originele geuren. Ik word altijd blij als mensen hun nek uitsteken en out of the box denken. Black van Bvlgari is zo'n geur, hij ruikt naar warm rubber en is ondertussen niet meer op de markt omdat het niet veel mensen aanspreekt. Maar ik ben er dol op, zo uniek.

Toen ik jaren geleden beautyjournaliste werd, maakte ik van mijn passie mijn beroep. Ik verdiepte me in de wonderde wereld van parfums. Er hangt vaak een mooi verhaal en een hele geschiedenis aan vast, en ik vind het heerlijk om die in ere te houden. Later schreef ik een boek, *De Parfumwijzer*,

en startte met workshops. Ik geef mijn passie graag door en begeleid mensen in de zoektocht naar hun parfum. Maar ik heb nog meer parfumdromen hoor: ooit wil ik naar Montpellier verhuizen en een B&B openen, volledig in het teken van parfum. Iedere kamer krijgt een eigen parfumthema en in de grote atelierruimte kunnen mensen workshops volgen. Ik zie het al helemaal voor me, al zal dat waarschijnlijk nog veel meer onderhandelen vragen dan die kast (*lacht*)."

Charlotte Jacobs (31) verzamelt pins en bijzondere kettingen

Mijn voorliefde voor kleurrijke combinaties heb ik van mijn moeder: zij heeft zich altijd al fleurig gekleed. Broches en pins maken dan ook van jongs af aan deel uit van mijn look. Ik maak er een sport van om kleurrijke bloesjes met een bijpassende pin of ketting te combineren, of zelfs allebei. Daar draag ik dan ook nog eens gekke schoenen onder. Dat klinkt misschien veel, maar ik voel me naakt zonder accessoires. Ondertussen heb ik minstens tweehonderd pins en een zeventigtal kettingen bij elkaar verzameld, en daar komen er elke maand nog wel een paar bij.

Ik wil mensen aan het lachen maken met mijn combinaties, daarom post ik mijn verzameling nu al vijf jaar op mijn Instagrampagina @charrl-iiie. Ik kreeg al heel wat positieve reacties en leerde veel mensen uit de zogenoemde 'pin community' kennen, want ik ben duidelijk niet de enige die pins verzamelt. Ook op straat, van vrienden of in de klas krijg ik geregeld reacties over mijn look. Ik geef Engels in het derde middelbaar en merk dat mijn leerlingen altijd bekijken wat ik draag. Ik stem mijn broches en kettingen zelfs af op het thema van de les. Als ik eens een keer geen accessoire draag, vragen mijn leerlingen of alles wel oké is met mij.

Mijn collectie pins is heel divers. Zo was ik een grote fan van zanger **Luc De Vos**. Toen hij overleed, begon ik exemplaren met vosjes te verzamelen. En mijn hondje Foxy – genoemd naar een vos – heeft zelfs een gepersonaliseerde pin.

'Als ik eens geen accessoires draag, vragen mijn leerlingen of het wel goed met me gaat'

Omdat ik dol ben op literatuur, heb ik ook heel wat boekenpins. Het enige wat ik niet draag, zijn pins of kettingen die een politiek statement maken of gelinkt zijn aan geloof. Het is niet mijn bedoeling om een boodschap te verspreiden of mijn mening uit te drukken

via mijn accessoires. Meestal koop ik pins van kleine ontwerpers, die ik via Instagram ontdek. Op Chinese websites kun je wel goedkope replica's vinden, maar die koop

ik niet uit respect voor de kunstenaars. 's Ochtends beslis ik eerst welke pin of ketting ik die dag wil dragen, en daar stem ik dan de rest van mijn outfit op af. Als ik mijn reflectie in een winkelruit zie, word ik blij. Eigenlijk raad ik iedereen aan om vrolijkere kleuren te dragen. Mensen zeggen vaak dat ze mijn kleren leuk vinden, maar kiezen zelf voor zwart of beige. Dat begrijp ik niet. Natuurlijk kijken mensen mij soms gek aan. Waarschijnlijk denken ze dan: wat een clown, maar eigenlijk vind ik dat wel leuk. Ik tover liever een lach op iemands gezicht dan een frons. In november beval ik van mijn eerste dochter en één ding staat al vast: ze zal kleurrijke outfits én pins dragen."

Kurt Overbergh (49) verzamelt 'poezenhoezen': vinylhoezen met afbeeldingen van katten erop

Zo'n 15 jaar geleden begon ik met het verzamelen van vinylplaten met katten op de cover. Eigenlijk een beetje ter compensatie: mijn ex-vriendin werd opeens allergisch, en onze twee katten Laartje en Maurice moesten noodgedwongen weg. We vonden een goede thuis, maar het was toch even slikken. Niet veel later ontdekte ik dat onder andere **Nick Cave** en **The Beastie Boys** platen hadden met een kat op de hoes, en ik was meteen gechar-

meerd. Ondertussen heb ik er zeker vijfhonderd, opgedeeld in verschillende categorieën: van typische *jazz cats* tot getekende katten of *act like a cat*-exemplaren: hoezen met mensen die zich voordoen als katten. Ik koop ze over heel de wereld tijdens reizen, in platenwinkels of op rommelmarkten. Ook kreeg ik er al heel wat cadeau. Ik heb mijn platencollectie ondertussen al enkele malen geëxposeerd, en mensen beginnen mij en mijn collectie te kennen. Fans of bands sturen hun

platen op of 'verkattiseren' ze om ze aan mij te bezorgen. Ik kreeg zelfs al 'catsetjes': cassettes met katten erop. Eigenlijk is het een uit de hand gelopen hobby. Voor mijn eerdere tentoonstellingen schreef ik zelfs een manifest met verschillende regels: zó moet de poes op de voorkant van de hoes staan; het moet om een echte kat gaan... Tijgers of andere katachtigen tellen niet mee. En uiteraard is ook schoonheid heel belangrijk. Een favoriet kiezen is moeilijk, maar ik ga voor *Mambo for Cats*: een zeer zeldzame hoes, ontworpen door kunstenaar **Jim Flora**. Voor mij is hij extra bijzonder omdat mijn vriendin Leen hem cadeau gaf voor mijn verjaardag.

'Het moet om een echte kat gaan, tijgers of andere katachtigen tellen niet'

Zij is trouwens niet allergisch voor katten, dus we hebben er weer twee: Billie en Soko. Maar mijn verzameling zet ik zeker voort. Vier jaar geleden verhuisden we en gingen mijn platen noodgedwongen tijdelijk naar een 'rommelkamer'. Ons huis en onze dochter Polly werden belangrijkere projecten. Nu de renovatiewerken achter de rug zijn, begint het weer te kriebelen. Eerst wil ik alle hoezen een eervol plekje geven in hun 'poezenkamer', maar daarna heb ik nog veel andere dromen: ik draai al regelmatig op feestjes met mijn kattenplaten, maar ik wil er ook graag een boek over schrijven en nog meer tentoonstellingen rond organiseren, in binnen- en buitenland. Ik mag van mezelf trouwens maximaal negen tentoonstellingen rond dit thema opzetten: een kat heeft immers negen levens."

